

hed, så den enkelte familie kan se, hvilke valgmuligheder den har. Samtidig skabes et sammenligningsgrundlag, der kan understøtte forældrene i at vælge det dagtilbud, der passer bedst til deres families behov.

Til § 4

Stk. 1 er en videreførelse af servicelovens § 4, stk. 1, § 20, stk. 1, og § 33, stk. 1, med redaktionelle ændringer. Stk. 2 er en præcisering af servicelovens § 19, stk. 1 og 21, stk. 1, og er udtryk for gældende ret. Stk. 3 afgrænser forholdet mellem denne lovs og serviceovens tilbud, og er udtryk for gældende ret.

Ved at samle bestemmelserne om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at stille dagtilbud til rådighed tydeliggøres, at det er kommunalbestyrelsens ansvar at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i dag-, fritids- og klubtilbud til børn og unge.

Pladserne kan bestå af tilbud i opholdskommunen eller i en anden kommune, hvori opholdskommunen råder over pladser under hensyntagen til, at afstanden mellem dagtilbud og hjem eller arbejde m.v. er rimelig i forhold til den konkrete familie. Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke henvise forældre til at søge optagelse i et tilbud i en anden kommune, hvor opholdskommunen ikke råder over pladser.

På dagtilbudsområdet skal "det nødvendige antal pladser" efter *stk. 1* vurderes i forhold til efterspørgslen af pladser og kommunalbestyrelsens pligt til at opfylde pasningsgarantien efter lovforslagets § 23. Forsyningsforpligtelsen kan opfyldes ved, at barnet tilbydes en plads i en kommunal dagpleje eller daginstitution, i en privat dagpleje eller i en selvejende daginstitution. Kommunalbestyrelsen kan ikke anvise plads i en privatinstitution, ligesom kommunalbestyrelsen ikke kan henvise forældrene til privat pasning eller pasning af egne børn. Forældrene skal selv ønske et økonomisk tilskud til privat pasning, tilskud til pasning af egne børn eller en privatinstitution.

På fritidshjem- og klubområdet indebærer forsyningsforpligtelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er relevante fritids- og klubtilbud til aldersgruppen. Tilbyder kommunalbestyrelsen f.eks. plads i en SFO, der er oprettet efter folkeskoleloven, kan forældrene ikke stille krav om en plads i et fritidshjem.

For klubtilbud m.v. må kommunalbestyrelsens vurdering af det nødvendige antal pladser dels omfatte det lokale behov for klubtilbud m.v., og dels i hvilken udstrækning der i kommunen i øvrigt er fritidstilbud, der retter sig mod samme aldersgruppe og indholdsmæssigt dækker klubtilbuddenes formålsbestemmel-

se. Der skal således være et vist varieret udbud af fritidstilbud i kommunen, der samlet set retter sig mod alle større børn og unge, herunder ligeledes de socialt og kulturelt udsatte grupper samt børn og unge med behov for særlig støtte.

Tilrettelæggelsen af tilbudsstrukturen for klubtilbud skal således ses i sammenhæng med klubber oprettet efter bestemmelserne i ungdomsskoleloven og folkeoplysningsloven samt øvrige fritidstilbud, der findes i kommunen til større børn og unge.

Kommunalbestyrelsens forsyningsforpligtelse gælder alene for kommunens egne borgere. Kommunalbestyrelsen har i forhold til kommunens egne borgere/skatteydere en pligt til at begrænse eventuelle unødige udgifter for kommunen og tilpasse de lokale forhold ved løbende at foretage en kapacitetsvurdering og eventuel kapacitetstilpasning, således at antallet af pladser i den enkelte kommune matcher efterspørgslen i kommunen.

I *stk. 2* fastsættes kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde støtte til børn i dag-, fritids- og klubtilbud eksplicit i loven. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der ydes støtte i tilbuddet til børn med behov for støtte i et dag-, fritids- eller klubtilbud, for at kunne trives og udvikle sig. En støtte til børn under 18 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan eventuelt tilbydes inden for rammerne af en særlig handicapgruppe i tilbuddet. Støtten skal ydes så tidligt som muligt med henblik på tidlig forebyggelse i forhold til børn med behov herfor. Støtten kan ydes i tilbuddet eller på anden måde, og følger opholdskommunens generelle forpligtelse. Støtten kan ydes ved støttepædagog, rådgivning til institutionen eller lignende.

Kommunalbestyrelsens pligt til at yde støtte gælder også i forhold til børn fra andre kommuner, der har plads i et tilbud i kommunen efter reglerne om plads over kommunegrænsen, jf. lovforslagets §§ 28, 55 og 69. I sådanne tilfælde er det institutionskommunen, der træffer afgørelse om barnets behov for støtte i tilbuddet, ligesom institutionskommunen yder og betaler for støtten. Det er institutionskommunens serviceniveau, der er afgørende for typen og omfanget af den støtte, som barnet tilbydes. Opholdskommunen yder bidrag hertil via det tilskud, som barnet får med over kommunegrænsen, hvor de gennemsnitlige udgifter til støttepædagog m.v. er indeholdt. Barnets opholdskommune kan ikke ved at betale ekstra sikre et barn en anden type eller mere støtte, end den støtte de øvrige børn med behov for støtte får i institutionskommunens tilbud. Barnets opholdskommune kan dog beslutte at yde et ekstra tilskud efter §§ 42, 62 eller 75 for at reducere institutionskommunens udgifter til støtte.